

William Howard Grant werd op 6 maart 1918 geboren in Yarmouth, een havenstad in het zuidwesten van de Canadese provincie Nova Scotia. Zijn ouders, Edward Blake Grant (1881-1970) en Mary Regina Forsythe (1877-1972), waren beiden afkomstig uit de omgeving van Yarmouth. Ze kregen vijf kinderen: Donald, Hector, Viola, Dorothy en — tien jaar later — William.

Het huwelijk van zijn ouders werd geregistreerd in 1904, maar vond vermoedelijk al eerder plaats. William was het eerste kind waarvan de geboortedatum officieel werd vastgelegd. De namen en geboortedata van de andere kinderen werden alleen in de familiebijbel genoteerd.

William ging aan het werk na het achtste leerjaar van de Public School. Op zijn zestiende volgde hij een jaar een avondcursus autotechniek op een school voor technisch onderwijs. Gedurende de laatste vier jaar voor hij in militaire dienst trad, werkte hij bij zijn vader, die smid was.

Op 28 december 1941 trouwde William met Doris Pauline Kenney (1915-1997), geboren in Central Chebogue, ongeveer vijf kilometer ten zuidoosten van Yarmouth.

In 1942 meldde William zich in Yarmouth aan als vrijwilliger bij het Canadese leger, omdat hij vond dat het zijn plicht was. Op 20 april onderging hij een medische keuring en werd hij geschikt bevonden voor dienst *overseas*. Hij trad op 12 mei in dienst.

William vertelde dat hij in 1941 voor het eerst had geprobeerd om in dienst te treden bij het leger, maar was afgewezen met een classificatie 'E' — blijvend ongeschikt voor dienst. De reden hiervoor was vermoedelijk zijn lage score op de M-test, die bij de personeelsselectie werd gebruikt om het leervermogen en de aanleg te beoordelen. In 1942 scoorde hij ook laag op de M-test: 84 op een schaal van 0 tot 211, ruim onder het gemiddelde van 130 van de Canadese soldaten.

De officier die William in 1942 beoordeelde, zag nog wel mogelijkheden om William in te zetten. Hij vatte zijn bevindingen als volgt samen:

Goedbedoelend, vriendelijk, lijkt ambitieus. 8 jaar onderwijs. Praatgraag. Achtergrond als smid. Enigszins nerveus en angstig. Lage M-score, die in dit geval niet lijkt te kloppen met de werkelijke kwaliteiten van deze man. Zou een gewetensvolle en nuttige klusjesman moeten zijn.

Uit Williams militaire loopbaan zou blijken dat dit niet zo eenvoudig was. Er zijn ernstige twijfels of hij wel echt gemotiveerd was voor zijn militaire taak.

Op 16 juni 1942 werd William overgeplaatst naar het trainingscentrum in New Glasgow, Nova Scotia. In augustus rondde hij daar zijn basis-training af. Daarna werd hij overgeplaatst naar Camp Borden, Ontario voor een training bij het *Royal Canadian Army Service Corps*. Na drie weken werd hem een half jaar "industriële verlof" verleend om in de burgermaatschappij te werken. Dit verlof werd later met nog eens zes maanden verlengd. Op 1 november 1942, tijdens het verlof, werd Lois Ann, de dochter van William en Doris geboren.

Yarmouth, 7 juni 1942.

In oktober 1943 keerde William terug in het leger; hij werd gestationeerd bij *No. 6 District Depot* in Halifax, Nova Scotia. Eind april 1944 werd hij geïnterviewd om te bepalen wat zijn rol zou worden. Omdat er veel vraag was naar infanteristen en hij toch opnieuw moest worden opgeleid, werd besloten dat hij bij de infanterie zou worden ingezet. Na een week in Aldershot, Nova Scotia werd hij tijdelijk geplaatst bij het infanterie-opleidingscentrum in Yarmouth. Daar zakte hij voor elk onderdeel van de test na de basisopleiding — volgens zijn commandant met opzet. Op 15 augustus keerde William terug naar Aldershot. Hij bleef daar tot eind november 1944 voor het vervolg van zijn infanterietraining.

Sinds zijn terugkeer in oktober 1943 was William een aantal keren enkele dagen afwezig zonder toestemming — absent without leave — en kreeg daarvoor een lichte disciplinaire straf. In oktober 1944 was hij echter 11 dagen afwezig zonder toestemming. Nu werd harder ingegrepen: hij verbeurde de soldij van die 11 dagen plus nog eens 28 dagen. Onmiddellijk daarna kreeg hij drie weken verlof zonder soldij. Een week na dit verlof werd besloten dat hij voldoende training had gehad en fysiek geschikt was om overseas ingezet te worden.

William vertrok op 19 december 1944 vanuit Halifax naar Engeland en kwam daar een week later aan. Hij werd ingedeeld bij het *No. 3 Canadian Infantry Training Regiment* in Aldershot, Hampshire. Daar doorliep hij zijn laatste training, waarna hij als versterking naar het front werd gestuurd.

Op 12 februari 1945 werd William naar het vasteland gevlogen, maar pas op 14 maart voegde hij zich bij de Royal Hamilton Light Infantry, ook wel bekend als de *Rileys*, die deel uitmaakte van de 2e Canadese Infanteriedivisie.

Na de verovering van Xanten op 11 maart had de 2e Infanteriedivisie zich teruggetrokken naar het Reichswald bij Kleef. Net als andere regimenten hadden de Rileys zware verliezen geleden tijdens het Rijnlandoffensief. Ze kregen twee weken de tijd om uit te rusten en versterkingen — waaronder William — in hun gelederen op te nemen.

Eind maart kon de 2e Infanteriedivisie bij Rees de Rijn oversteken nadat er een bruggenhoofd was gevormd aan de overkant van de rivier. Een snelle opmars naar Noord-Nederland begon.

*Eelderwolde, 13 april 1945.
Rileys in 'Kangaroos' op weg
naar Groningen.*

*Bron: Groninger Archieven.
Foto: D. Guravich.*

Op 13 april 1945, nadat Assen was bevrijd, rukte de 2e Infanteriedivisie op naar Groningen. De voorste troepen bestonden uit een colonne tanks van de *Fort Garry Horse*, gevolgd door 'Kangaroos' — tanks zonder geschutskoepel — die werden gebruikt om soldaten van de Rileys te vervoeren. Ze naderden de stad vanuit het zuidwesten. Bij de stadsgrens stuitten de Canadezen op een wegversperring. Ze kwamen onder vuur te liggen van machinegeweren en *Flak*-luchtafweergeschut dat bij het Stadspark stond opgesteld. Dit was het begin van de Slag om Groningen, die tot 16 april zou duren.

Toen de schemering inviel, trokken de tanks van de *Fort Garry Horse* zich terug: ze waren te kwetsbaar voor antitankwapens. De Rileys vochten echter door en slaagden erin de Paterswoldseweg ten zuiden van de Parkweg te zuiveren en het Stadspark te veroveren. Ze probeerden ook de strategisch belangrijke Parkbrug over het Noord-Willemskanaal te veroveren, maar dat mislukte die dag.

Bij deze gevechten viel de D-compagnie van de Rileys de Duitse verdedigers op de Parkweg via een omtrekkende beweging vanuit het westen aan. Ze rukten op langs de Peizerweg aan de noordrand van het Stadspark. De bevelvoerder, Majoor Lyle H. Dearing, schreef op 19 april aan Doris Grant:

Uw man zat in de jeep van de compagnie die naar voren reed om gewonden en gevangenen terug te halen, toen deze werd geraakt door een Panzerfaust, een bazooka-achtig antitankwapen. Hij was op slag dood, [...] hij heeft geen pijn geleden.

Zeven soldaten van de Rileys kwamen om bij de gevechten van 13 april; één soldaat overleed later in een Engels ziekenhuis aan de verwondingen die hij deze dag opgelopen had.

William werd begraven bij boerderij Rozenburg aan de Peizerweg, vlakbij de plek waar hij werd gedood. In 1946 werd hij herbegraven op de Canadese Begraafplaats in Holten, waar hij rust in graf 05.E.10. De inscriptie op zijn grafsteen luidt "HE GIVETH HIS BELOVED REST."

Op 25 maart 1945 werd Williams zoon William Kenneth geboren. Daarvan werd op 19 april een aantekening gemaakt in zijn dienstbestand. Het is de vraag of het bericht William "op tijd" heeft bereikt.

Na zijn overlijden kreeg William Howard Grant de volgende Canadese militaire onderscheidingen: de *1939-1945 Star*, de *France and Germany Star*, de *War Medal 1939-1945* en de *Canadian Volunteer Service Medal with Clasp*.

William wordt herdacht op het Yarmouth War Memorial; zijn naam staat onder die van zijn neef Freeman Grant, die op 17-jarige leeftijd in Italië sneuvelde. Williams naam staat ook vermeld op de grafsteen van zijn ouders op Yarmouth Mountain Cemetery.

